

Ἔτος ἀριθμοῦμεν πρῶτον
εἰς τὴν πάλαι γῆν τῶν φῶτων

ΣΠΙΘΑ

(Τὴν «Σπίθα» βγάζουμε καὶ διαλαλοῦμε
τὰ ὅσα γίνονται κακὰ στὸν τόπο μας
κὶ ἀπ' ὅλους θέλουμε γερὴ ἰσοτιμία
γιὰ νὰ μὴ χάσουμε καὶ μεῖς τὸν κόπο μας.)

Ἡ Συντροφιά

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ

Ἡ Συντροφιά τῶν ἔνδεκ
τῆ «Σπίθα» μας συντάσσει
κὶ ὄχι καπὸ ἄλλου τόπο μας
σατυρικῶς πατάσσει.

Ὅγδοο φύλλο βγάζουμε
ἐστὶν Νῆσον τῶν Μακάρων
καὶ μετὰ φίλων «ἔδεκάρων»
λιγάκι κουβεντιάζουμε

Ἐχει ὁ Γενάρης σήμερα
τριάνκοντα καὶ μία
κὶ ὄλο τὸ «μπάσο πόπολο»
μαστιτίζει ἀνεργία

Κορφομάτικη εἶναι ἡ «Σπίθα»
μας καὶ θάχῃ τὸ γριφεῖον ἔσθ'
μέρος ὅπου βρῖσκεται
τὸ «Νέον Πρακτοεῖον».

Ὁ Τζανέτος κὶ ὁ σιόρ Ντάντης
συζητοῦνε θαυμασιῶς
κὶ ὄλα τὰ κακὰ ἐλέγχουν
δημοσίᾳ ἐξαισιῶς.

Σιόρ Ντάντης: Τί γίνεσαι μορὲ παιδί
κὶ ἀπὸ τὰ χιές δέν σ' εἶδα;
Ἐνόμισα πῶς τοῦδουκε
ξανά γιὰ τὴν Πατρίδα.

Τζανέτος: Ποῦ νὰ σοῦ πῶ τί ἔπαθα
τί μοῦττανε γραφτὸ μου
εἰς τὰ καλὰ καθούμενα
νὰ βρῶ τὸ διάολό μου.

Σιόρ Ντάντης: Γιὰ πές μου τὰ!... Στὸ
Θεο σου
τί σοῦ εἰσάθη πάλι!

Ἀπὸ τὴν τοῖμα φαίνεσαι
πῶχης μεγάλο χάλι.

Τζανέτος: Τί νὰ σοῦ πῶ τί ἔπαθα
πὸ πού θύλεις ν' ἀρχίσω
ποῦ δὰ σοῦ φύγῃ τὸ μυαλό
ἀμα σοῦ ἔσοτορησῶ,
εἰς τὰ καλὰ καθούμενα
ἴσῃ φυλακὴ πῶς μιλῆκα....
Δίχως νὰ φάω καὶ νὰ πῶ
μπελὰ μεγάλο βρῆκα.

Σιόρ Ντάντης: Μπελάδες λές καὶ φυλακὴ
ἀπὸ μιὰ ὄρα σ' ἔλλη!
Αὐν σοῦδωνε Τζανέτο μου
τοῖ ἀπειταρίας τὸ χάλι!

Τζανέτος: Ἄσε με γιατί φοβόκοσα
καὶ γὰ νὰ ξεφοτοκώσω
πὸ δαύτους ποῦ μοῦ φταίξανε
τρεις θέλω νὰ ξεπλώσω

Σιόρ Ντάντης: Ποιός; Τί θέλεις μ' ὄλ' αὐ-
τὸ νὰ τῆς...
δὲ σ' ἔλαβα τὴν...

Μίλα καλὰ σὲ τὴν ῥήμα
εὐδὲς θέλω νὰ μπῶσῃ
Κὶ ἂν ἴσως καὶ σὲ βιάσανε
δίχως σπιδάια αἰτία

δὰ σημαδέψω καὶ τοὺς τρεῖς
ἴσῃ μέση ἀπ' τὴν πλατεῖα.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι μοναχὸς
δέν πρέπει πειὰ νὰ βγάινῃ
κὶ ὅπου ἀνάγκη ἔχῃς νὰ πῆς

π' τὸ χέρι δὰ μέ πέρης.
Γιατὶ ἀμα βγαίνεις μόνος σου
κὶ ὄχι μαζί μέ μένα
χωρὶς νὰ πῆγῃς καὶ νὰ τρῶς
πλερώνεις τὰ σπασμένα.

Τζανέτος: Ὅσῃν κὶ αὐτὸ ποῦ μ' εἶσθηκε
δὲν ματακόουστῃκε ἄλλο...

Γιὰ νὰ θαυμάσω φίλε μου
ἓνα κέρατο μεγάλο

—θάταν' γὰ μέ καλλίτερα
τὸ μάτι μου νὰ βγάλω—

Μέ μᾶς ἔμπροστὰ μου βροῦθηγε
ἔλ' ἡ Ἀστυνομία

κὶ ἀπάνου ἴσθ' αὐτόφωρο
μ' ὠδήγησε μέ βία.

Σιόρ Ντάντης: Ἀπ' τὴν ἀρχὴ νὰ μοῦ
τὴν πῆς
αὐτὴ τὴν ἱστορία

Τζανέτος: Θέ νὰ ἴσῃν πῶ νὰ ἔλφρωθῇ
ἡ δόλια μου καρδιά.

Ἐχέες ὄσῃν ἐγχορίσῃκε
—μαύρη τανὲ ἡ ὄρα—
ἐμπήκα σ' ἓνα μαγαζὶ

ποῦ νὰ τὸ πᾶρ' ἡ μπόρα.
Μαζὺ μέ τὰ παρᾶξῃνα
ποῦ εἶδα... ὄτ' ἔνα

ἦταν' καὶ δύο κέρατα
χρυσᾶ, ἀπηθωμένα

πάνου ἀπ' τὸ χρυσόδειο
τ' ἀφεντικῶ ποτιχάιτο,

ποῦ βέβαια δὰ ἴαχε κεῖ
τοῦ ἀγαζιῶ ἄροπέτο.

«Μορὲ μεγάλος κ'...!»
εἶπα ἀγάλι—ἀγάλι...
μὰ ποῦ νὰ ξέρω πίσω μου

πῶς ἦταν' ἴσῃν ἀγκάλῃ
τῆς ὑπαλλήλου του ὁ καλὸς
ἀφεντικὸς πεσμένος

καὶ ὄσῃν νὰ ποῦμε ἔπερνε
λογαριασμὸ ὁ καθμένος.

«Τί εἶπε ὁ κύριος;» μέ ὄρωτᾷ
καὶ βγαίνει ἀπὸ τὴ θύρα.

Ἐγὼ ὄσῃν νὰ κατῆλαβα
καὶ μὰ τρομάρα ἐπῆρη.

Ἀμείσως πῖσογύρισε
καὶ μέ τὴν ὀητορεία
ἐπέστῃκε διαν ἔφθασε
καὶ ἡ Ἀστυνομία...

Σιόρ Ντάντης: Τζανέτο μου ἔχεις ἄδικο...
Τζανέτος: Γιατ' εἶπα ὄχι εἶδα;

Σιόρ Ντάντης: Τί εἶδες! Τὰ δύο κέρατα
σοῦ κτύπησαν ἴσθ' αὐτὸ μάτι;

Αὐτὰ τὰ βάζουμε ὄλοι ἐδῶ
ἴσῃν κἀδε μιὰ δουλειά μας,

ἴσῃν κἀδε ἐπιχείρησι
πάνου ἴσῃν ξάποσᾷ...

Τζανέτος: Ὅσοι γὰ νὰ πῶ
γὶν ἴσῃν...
ἄλλοῦς δέν εἶσθ' ἴσθ'...

Σιόρ Ντάντης: Νᾶξερὸς πόσῃν ἴσθ' ἴσθ'...
τὰ ἔχουνε χροσὸ μὲν αἰ...

Τζανέτος: Μήπως πῶ τοῦτα κ'...
χολεύθηκε Κορφοτότο
καὶ ὄχι χροσὸ κ'...

Σιόρ Ντάντης: Χαλάι σου Τζανέτο.

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
τοῦτέστι νοῦδες
καὶ μαηδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

Μπερδέν καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν
καὶ μπερδέν

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἀσχημομούρης

Σ Π Ι Θ Α

1925

Χίλια ενηκόνσια είκοσι
και πέντ' ο νέος χρόνος
και οι Ρωμηοί σκοτώνονται
για κόμματα άφρόνως.

Πρός το παρόν ή «Σπίδα» μας
βδομαδιαία θάναται
και όσοι την διαβάζουνε
στα γέλοια θά να σκάνε.

Τό φύλλο που πουλιέται κ' άπ' όλους αγαπιέται

Λεπτά πενήντα θα πουλιέται
τό φύλλο μας 'στην αγορά
που σαν κ' αυτό δεν ξαναδγίηκε
'στην Κέρκυρα καμιά φορά.

Συνδρομές για ένα χρό-
νο και για έξη μήνες
μόνο.

Για ένα χρόνο είκοσι
δραχμοδλες θά μετρούση
εκεινος που 'στη «Σπίδα» μας
συνδρομητής θά γίνη.
Κ' αν ήναι και εξήμερος
συνδρομητής να μείνη,
δραχμοδλες δέκα μοναχά
'στα χέρια μας θ' αφήνη.

Επιστροφές, χειρόγραφα
και γράμματα άπ' ευθείας
να στέργωνται 'στη «Σπίδα» μας
δίχως άργοπορίας.

Όσο για τα παράπονα
των υποστηρικτών μας
—κ' αυτών των δικαστών μας—
ζητούμε από πρωτίτερα
έπειαιή την κρίση
κ' έτσι που λέτε ή «Σπίδα» μας
χρόνια πολλά θά ζήση.

Συνδρομή Έξωτερικού Λίρα 1 » Αμερικης Δολλάρια 5

Όποιος τό φύλλο μας κοιτάει
και δεν τό επιστρέφει
λογίζεσαι συνδρομητής
και δίχως ναχη κέφι.

ΦΡΑΝΑ περασμένα
μιά δραχμή τό ένα.

Φύλλα περασμένα
όποιος θ' αγοράση
μιά δραχμή τό ένα
εις τό χέρι θά μας σιάση.

Και των Σχολείων μαθηται
τρέχουν να γίνουν χιλιασταί

Ο Δάσκαλος των χιλιαστών,
με γλυκx και σοφία

πρωτεύουσε 'στη μάνδρα του
της των Σχολείων παιδία

α γλυκx χρόνα υποσηθείς
α γλυκx μπακλαδάδες,

α γλυκx σπόρους, στράγαλα,
πιστέλια και χιλιάδες

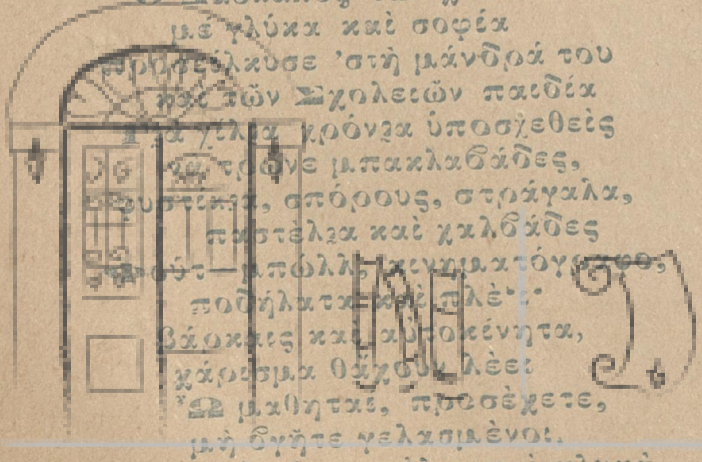
α γλυκx κενυματόγυροσ
ποδήλατα και σκέπες

βέροκx και αεροκίνητα,
χάρτιμα θάχου λείει

α γλυκx μαθηται, προσέχετε,
μη δγίητε γελισμένοι.

κ' αντί παστέλια και γλυκά
μην πάτε καλασμένοι

αδρεδουάο «με σέρξ άμί»
και θά ξαναερωθούμε.

για τό καλό σας έχουμε
πολλά να σας είπούμε.

Ο Γοργός του Έωσφόρου

Έχει ή Γαρίτσα κέρατα (2)
'στό στάβλο άπηθωμένα
που δάλθηκαν άπ' τα παιδία
που είναι άδασκαμένα.

Σέ κάποια συνεδρίασι
π' έγινε τελευταίως
ώμίησε κ' ό κ ο ι λ α ρ α ς
πολύ—πολύ σπουδαίως

Είπε μεγάλα κέρατα
'στό στάβλο να κερφώσουν
γιατί με δίχως κέρατα
μπορεί και να μιλώσουν

Έμειναν σύμφωνοι γα' αυτό
και τοΰδωκαν βροκί
—καινούργιο γα' να πήη
τά κέρατα να πάρη
εις την Όθριακή

Πό τότε ή Γαρίτσα μας
δου κέρατα μεγάλα
άπόκτησε που σαν κ' αυτά
δεν έχ' ή Κέρκυρα άλλα

Κ' όσοι άπ' τό στάβλο των κουτών
χιλιαστών περνάνε
—δίχως να θέλουνε κ' αυτοί—
από καρδιάς γελάνε.

Γαρ. Γισιότης

Ασκιωθήτε πεθαμένοι
με τα σάβρακα στό χέρι
των χιλιαστών τ' άσκέροι
λέει πώς είσθε άγισμαμέροι

Χιλιαστής τις έτρεξε
'στό κοιμητήριο πέρα
και του νεκρού; κυχήθηκε
να θγάλη γα' μια μέρα

Η φοβερά ή εΐδησις
'στόν κόσμο διεφημέθη
και σε στενά λυκουροσώων
κύκλο διεσαλπίσθη

Φόβος και τρόμος έπιασε
νεκρού; που έκοιμώντο
και σκύλλου; Ποταμέτικους
που γύρωθ' έπλανώντο

Κοπάδια ήρθανε στραβοί,
κοπάδια μανεστράδες
και πλούσια δώρα έφερον
πλησιέστεροι γαστράδες

Μαζεύθηκαν άκόμη 'κει
κ' άνήμερα θηοία
της άναστάσεως κ' αυτά
να ίδουν την ιστορία

Αδεν' μάλιστα πώς έμαθην
τέ πράγματα θά γίνουν
πολλοί που τώχουσε δουλειά
να τρώγουν και να πίνουν

Αυτοί εκ των πρώτων έτρεξαν
εις τα άρτοποιεία
ν' άρπάξουν μπόλικο ψωμί
μη χήσουν ευκαιρία

Πού μήτε εν άποκλεισμοΰ
έπαινον τί συνεβη
πώς να πιάση 'ωτ' του;
μήν έλθο γα' έρωχμένοι

Συναζάνται Διχλωδόν
τό θαύμα που θά γένη;
Σιωπούν; Καθένας χήσκοντας
του; τάφους περιμένει...

Να ψευθρέζεται άκοσ;

μονάχα άπ' ώρα σ' ώρα.
Να—να θ' αναίξουν γρήγορα
Ιδού!...θ' ανοίξουν τώρα

Κόττα τραβάλλουν δάκτυλα
κλονίζεσαι τό χώμα!
Ω! τό μουσούδι βλέπουμε....
κ' έγώ βλέπω τό στόμα!

Και χίλια δύο πράγματα
στραβοί έμονολόγου
και των νεκρών, σαν ναδλεπαν
τά όνόματα έφώνου

Του κίκου οι τάφοι
άκουα, έκόμη ήσυχάζου
άσχετως αν οι άνθρωποι
αρχίσαν' να τραδυάζου

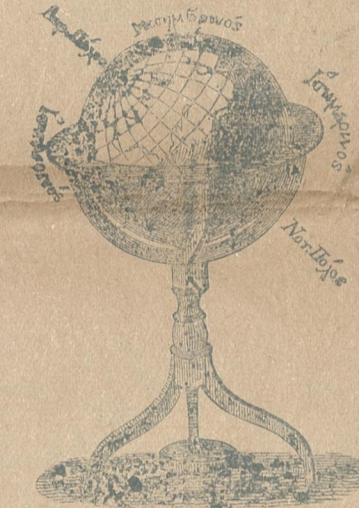
Ο χιλιαστής τά έχασε
άλλα έπροφασίστη
και ώλοφύρετο πικρά
πως ήρθαν δίχως πίστη

Στά ύστερα κατάλαβε
τό ξύλο που θά φάη
και τρέχοντες άδίκιοπα
τες, πλάτες του φυλάει

Γ' πήρξην ω! χιλιασταί
και φίλε των στρατώνων
κάποτε έξυπνοι κριταί
άνώτεροι μαζώνων

Παύ εΰφουζην έδειξαν
και γνώσεις και μυαλό
μονάχα ότο είχανε
γοαρμιακό κίλο.

Σατών

Μονάχα ΠΕΝΤΕ φίλους του
στη «Σπίδα» όποιος έγγοΰψη
συνδρομητάς, τό φύλλο μας
θα τουράχεται άπ' ευθείας
Όλο τό χρόνο δωρεάν
κ' άμέσως να μας γράψη
που θέλει να τό στέργουμε
δίχως άργοπορίας

Κ' αν κένουμ' από σήμερα
ετούτη τη θυσία
'στού φίλου; στηρεζόμεθα
της «Σπίδας» που ζητούνε
Καλλίτερο, δίχως καμιά
τό φύλλο μας ζήμια,
να γίνη γρηγορότερα
γιατί μας αγαπούνε.

ΠΑΡΑΚΑΛΗΣΙΣ

Παρακαλούνται θερμοΰς οι κ. κ. συν-
δρομηταί του έξωτερικού—οι καθυστε-
ρούντες μέχρι σήμερα την συνδρομήν
των—όπως μας άποστείλωσι ταύτην τό
γρηγορότ'ρον διά συστημένης έπιστολής
αναλογιζόμενοι τα τρομακικά έξοδα που
συναντιώμεν διά την έκδοσιν του φύλλου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΡΕΣΑΤΕ ΟΛΟΙ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΓΙΟΥ

ΗΡΧΙΣΕ τας παραστάσεις
του όδωκόνιος ταχυδακτυ-
λουργός—ύπνωτιστής

ΧΑΝΤΑΜΠΑΝΤΗ